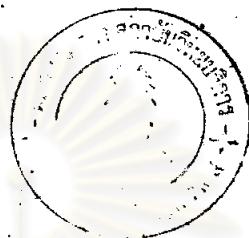

การใช้คำ ที่ ชื่ง อัน

นางสาวพรพิพิญ กิจสมบัติ

006857

ศูนย์วิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์วิทยบริการมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๖

๑๕๙๖๐๓๔๑

The Usage of thii, sìñ and ?an

Miss Pornthip Kitsombat

ศูนย์วิทยบรังษยการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of Thai

Graduate School

Chulalongkorn University

1981

หัวขอวิทยานิพนธ์	การใช้คำ ที่ ชึ้ง อัน
โดย	นางสาวพรทิพย์ กิจสมบัติ
ภาควิชา	ภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิวรรตน์ พันธุเมธा

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบกีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประภิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนा นาคสกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิวรรตน์ พันธุเมธा)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิ์พงษ์ ชานนิโภคศานต์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การใช้คำ ที่ เชิง อัน

ชื่อนิสิต

นางสาวพรทิพย์ กิจสมบัติ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวรรตน พันธุเมษา

ภาควิชา

ภาษาไทย

ปีการศึกษา

๒๕๖๓

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ มุ่งหมายที่จะศึกษาการใช้คำ ที่ เชิง และอัน ตั้งแต่ สัญญาณที่ยัง สมัยอยุธยา จนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ผลของการวิจัยสูปได้ค้นพบ ประการแรก คำ ที่ เชิง และอัน ต่างเป็นคำที่อยู่ในหมวดคำไก่หลายชนิด และต่าง ทำหน้าที่ไก่หลายหน้าที่ ประการที่สอง ในบางกรณี คำ ที่ เชิง และอัน จะใช้ เหมือนกัน โดยเป็นคำนองละหมวดคำกัน แต่ ในบางกรณี จะมีคำเพียง ๒ คำที่ทำ หน้าที่เหมือนกัน และ ในบางกรณี คำทั้ง ๒ คำ จะทำหน้าที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ประการที่สาม ในแต่ละสัญญาณนิยมใช้คำ ที่ เชิง และอัน แตกต่างกันไป คือ ในสัญญาณที่ยัง นิยมใช้คำว่า "อัน" ในสมัยอยุธยา นิยมใช้คำว่า "อัน" และ "เชิง" ส่วนในสมัยรัตนโกสินทร์ นิยมใช้คำว่า "ที่"

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น ๔ บท คือ บทที่ ๑ เป็นบทนำ กล่าวถึงความ มุ่งหมาย และขอบเขตของการวิจัย บทที่ ๒ - ๔ ว่าด้วยการใช้คำ ที่ เชิง และ อัน ตามลำดับ โดยจำแนกการใช้อย่างละเอียดตั้งแต่สัญญาณที่ยัง สมัยอยุธยา และ สมัยรัตนโกสินทร์ พร้อมทั้งตัวอย่าง ในบทสุดท้าย รวมรวมการใช้คำ ที่ เชิง และ อัน ในแต่ละสัญญาณ เบรีบันเทียบให้เห็นว่าในแต่ละสัญญาณ มีการใช้คำ ที่ เชิง และอัน เมื่อ หรือ แตกต่างกันในกรณีใดบ้าง เป็นการสรุปผลการวิจัย และเสนอแนะประเด็น ที่น่าสนใจให้ยังไม่ได้เสนอไว้ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ เพื่อให้ผู้สนใจค้นคว้าต่อไป

Thesis Title The Usage of thii, sin and an
Name Miss Pornthip Kitsombat
Thesis Advisor Assistant Professor Navavan Bhandhumedha, Ph.D.
Department Thai
Academic Year 1980

Abstract

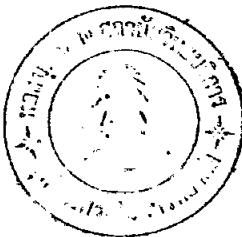
The thesis aims to study the usage of thii, sin and an, from Sukhothai and Ayudhaya up to Ratanakosin period. The results of this research are as follows :

First, thii, sin and an individually belong to various word - classes and each has various functions. Second, even though these three words are categorized to different word-classes, they sometimes appear to function similarly. In some cases, only two of the three words have the same functions while in other cases all of them have entirely different ones. Third, in each period, each of these three words is used according to its popularity; that is, in Sukhothai period, an was remarkably used while both an and sin were generally used in Ayudhaya period, and thii has been widely used in Ratanakosin period.

This research report is devided into five chapters. The first chapter is the introduction which includes the purposes and the restrictions of the research. The second, third and fourth chapters are consisted of details and examples of the usage of thii,

sin and tan from Sukhothai, Ayudhaya up to Ratanakosin period. In the last chapter, the researcher collects the usage of thii, sin and tan in each period and compares their usages in various situations. Finally she makes a conclusion and gives some interesting suggestions, which are not included in the other chapters, for future research

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตกิรรมประจำ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงให้ครับคี เพราภารคุณแດ และเอาใจใส่ หงให้
ขอแนะนำ และตรวจแก้ไขจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวรัตน พันธุเมฆ
ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณท่านที่ให้ความรู้ในเรื่องภาษาโบราณ และภาษาถี่นัด่าง ๆ
หงเนื้อ อิสาน และใต้ คือ ศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ ณ นคร อาจารย์ พิญ
มลิวัลย์ และผู้ให้ความรู้ทั่งค้านภาษาจีน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. ประพิน มโนเมีย-
วิญูลย์ ภาษาเขมร คือ อาจารย์ กรรมการ ชินะโอะดี ไว้ในโอกาสสัก

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์
ดร. กาญจนา นาคสุกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิ์พิร ชำนีโกรศานต์

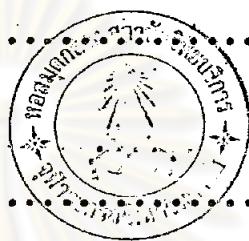
ขอขอบพระคุณอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ทองสนธ พยุงเวช ที่ได้ให้ความรู้
และกำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะสำเร็จลงมิได้หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ และกำลังใจ
จาก คุณพ่อ คุณแม่ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ตลอดเวลาของการเขียนวิทยานิพนธ์

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
บทที่	
๑. บทนำ	๗
๒. การใช้คำว่า "ที่"	๘
๒.๑ "ที่" ที่เป็นคำนำหน้าประโยคถูานะ	๙๓
๒.๒ "ที่" ที่ใช้หลังคำกริยา "เป็น"	๙๖
๒.๓ "ที่" ที่เป็นคำบุพนท	๙๘
๒.๔ "ที่" ที่ปรากฏในคำชื่อ	๙๙
๒.๕ "ที่" ที่ปรากฏร่วมกับคำว่า "จะ" เป็นส่วนประกอบของกริยาลี	๑๐๐
๒.๖ "ที่" ที่นำหน้าหัวข้อ(topic) ของประโยค	๑๐๑
๓. การใช้คำว่า "ซึ่ง"	๑๐๒
๓.๑ "ซึ่ง" ที่เป็นคำนำหน้าประโยคถูานะ	๑๐๓
๓.๒ "ซึ่ง" ที่เป็นคำเชื่อมแทน	๑๐๔
๓.๓ "ซึ่ง" ที่นำหน้าหัวข้อ (topic) ของประโยค	๑๐๕
๓.๔ "ซึ่ง" ที่นำหน้าหน่วยกรรมตรง	๑๐๖
๔. การใช้คำว่า "อัน"	๑๐๗
๔.๑ "อัน" ที่นำหน้ากริยาลีทำให้เป็นนามลี	๑๐๘
๔.๒ "อัน" ที่เป็นคำเชื่อมแทน	๑๐๙
๔.๓ "อัน" ที่เป็นส่วนหนึ่งของคำเชื่อมสูปความ	๑๑๐

๕.

๕.๔ "อัน" ที่นำหน้าหัวข้อ (Topic) ของประโยค	๘๘๙
๕.๕ "อัน" ที่ปรากฏในคำขอน	๙๖
๕.๖ "อัน" ที่เป็นคำลักษณะ	๙๘๙
๕.๗ สูปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ	๙๙๙
บรรณานุกรม	๑๐๓๙
ประวัติการศึกษา	๑๐๔๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย